

stilling. Jeg minder derom, fordi det jo ikke kan nægtes, at et meget stort Antal af de Andragender, Finantsubvalget faar, nok fra ærede Medlemmers Side kunde trænge til nogen Sigtning, inden de kom herind. Der er af disse 70 Andragender indgivet ikke mindre end 12, paa hvilke Ministeriets Svar ikke har foreligget, og ærede Medlemmer ville jo let se at det egentlig forsinker de Paagjældendes Sag, at de sende Andragender herind, uden at Ministeriets Svar foreligger, thi det sædvanlige er, at der ikke fra Udvalgets Side gjøres nogen Henvi- sning, inden Sagen først har foreligget Ad- ministrationen. Først naar Administrationen har givet et afflaende Svar, kan Folkethinget eller dets Udvalg tage Sagen under Be- handling. Ærede Medlemmer ville let se, at de Paagjældendes Sag forsinkes derved, at saadanne Andragender komme herind til Thinget. Der bliver Intet gjort ved dem i den Samling, og de Paagjældende maa dog altsaa, inden de faae Noget ud af Andragen- det, sende det ind til vedkommende Minister. Det vilde altsaa utvivlsomt være i de ærede Andrageres Interesse, om Medlemmerne her af Thinget sendte deres Andragender tilbage, naar de ikke vare saa vidt fremmede, at Thinget kunde komme til at tage nogen Beslutning derom. 10 Andragender have allerede fundet deres Afslutning, og derfor gjøres der ingen Indstillinger om dem. De Andragender, hvor Afslutningen allerede har fundet Sted, ere for de Flestes Ved- kommende saadanne, hvor de paagjældende Personer have faaet nogen Forhøielse, men ville have Mere; de ere ikke tilfredse med, hvad de have faaet, og det var vistnok ogsaa Noget, ærede Medlemmer vilde gjøre vel i at gjøre de Paagjældende opmærksomme paa, at naar de først ved Rigsdagens Bel- villie have faaet Noget, derved, at den har anbefalet dem til den paagjældende Mi- nister, maa Sagen dermed som Regel be- tragtes som afsluttet, og saa nyttet det ikke at komme igjen og sige, at man vil have Mere. Det gjaelder om de fleste af An- dragenderne, at det er en Forhøielse, man vil have. For Andres Vedkommende er det saadanne, hvor vedkommende Minister, efter at Sagen har været henvist til ham, har givet Afslag, og naar dette er Tilfældet, har Regelen været, at det ikke kunde nytte at komme igjen. Endelig ere 9 Andragender modne til Afgjørelse enten paa Finantsloven eller paa Tillægsbevillingsloven. Vi have altsaa kunnet tage Beslutning derom, de ere, om jeg saa maa sige, af bedste Kvalitet. Der bliver da 20 Ansøgninger tilbage, om hvilke

der ingen Indstilling er gjort, men som man har lagt til Side af reelle Grunde. Jeg skal derefter gaa over til at omtale de enkelte Indstillinger, der ere gjorte, og for ogsaa at gjøre Mit til at forfarte Forhandlingerne skal jeg strax ud- tale mig om Henviisningen under Nr. 1, som kun er gjort af et Mindretal. Jeg skal meget kort begrunde, hvorfor Flertallet ikke har kunnet være med til denne Hen- visning. Der er jo ingen Tvivl om, at Foreningen til Lærings Uddannelse virker meget velsignelsesrigt og gjør overordentlig meget Godt; derom er vistnok hele Udvalget enigt. At den virker i filantropisk Diemed og allerede har udrettet meget Godt, frem- gaar af de mange Understøttelser, den har givet, de mange Læringe, den har i sit Hjem, og at det er store Offre, der ere bragte, ligger allerede deri, at Bygningen og Inventariet har kostet ikke mindre end 200,000 Kr. Naar alligevel ikke hele Udvalget har kunnet være med til at indstille denne Sag, ligger det i, at man fra Flertallets Side er noget bange for, at Staten skal komme til at understøtte de mange forskjellige private Foreninger. Man kan nemlig ikke nægte, at naar vi f. Ex. give denne Forening Understøttelse, kan det ligge nær som det næste Skridt, at f. Ex. Kogeskolen kommer og vil have Understøttelse eller St. Peders Gjestehjem, som ogsaa bringer store Offre ved at søge at drage de ubemidlede Klasser til sig, fremdeles Spijskøjen, hvortil der maasse ogsaa bringes store Offre af Private, — kort sagt, der kan være en hel Række In- stitutioner, hvor der utvivlsomt bringes meget store Offre fra privat Side, som ogsaa kunne være berettigede til at faae Understøttelse. Derfor har man fra Flertallets Side været noget bange for at flaa ind paa denne Vej her, hvor der jo er en Forening, der virker ganske fortrinlig, og som altsaa synes endnu at have tilstrækkelig privat Støtte. Man maa heller ikke glemme, at Foreningsvirksom- heden mange Gange ikke har godt af at tages under Armene af Staten, thi derved svækkes den private Interesse; vi vide jo, hvorledes det gaar til, vi have set, om ikke ofte, saa i det Mindste flere Gange, hvorledes det gaar med Foreninger, at der holdes Møde, væl- ges Bestyrelse, og at Sagen sættes i Værk med Iver, men det næste Skridt er, at man sooger til Staten om Understøttelse, og saa sidder der en Bestyrelse, paa hvis Valg Sta- ten ingen Indflydelse har. Private Folk sige da: Ja, nu understøttes denne Forening af Staten, altsaa behøve vi ikke mere at tage os af den. Det, der altsaa skulde virke op-